

- genom att anta artikel 3.1 i premiärministerdekretet av den 3 september 1999 med rubriken "Riktlinjer och regler om samordning med ändringar och tillägg till den tidigare Riktlinjer och regler för samordning för tillämpning av artikel 40.1 i lag nr 146 av den 22 februari 1994 om bestämmelser för bedömning av inverkan på miljön", som medförde ändring av punkterna i och l i bilaga A till presidentdekretet av den 12 april 1996 med rubriken "Riktlinjer och regler för samordning för tillämpning av artikel 40.1 i lag nr 146 av den 22 februari 1994 om bestämmelser för bedömning av inverkan på miljön", enligt vilken det är möjligt att undanta projekt avseende anläggningar för återvinning av farligt och icke-farligt avfall, vilka har kapacitet för mer än 100 ton per dag och omfattas av bilaga I till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, från det krav på att det skall genomföras en miljökonsekvensbedömning som föreskrivs i artiklarna 2.1 och 4.1 i nämnda direktiv, och
- genom att anta artikel 3.1 i premiärministerdekretet av den 3 september 1999, i vilken det fastställs ett kriterium som inte är ändamålsenligt för att fastställa om ett projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, skall vara föremål för en miljökonsekvensbedömning, eftersom det kan medföra att projekt som har en betydande inverkan på miljön undantas från det angivna kravet på bedömning.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 31, 5.2.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2006 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Staatssecretaris van Financiën mot Joustra, B.F.

(Mål C-5/05) (¹)

(Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Direktiv 92/12/EEG — Punktskatt — Vin — Artiklarna 7-10 — Fastställande av vilken medlemsstat som har rätt att ta ut punktskatt — En privatpersons förvärv för eget och andra privatpersoners bruk — Ett transportföretags leverans i en annan medlemsstat — Regler som gäller i destinationsmedlemsstaten)

(2006/C 331/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Joustra, B.F.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) – Vin som inköpts i en medlemsstat av medborgare i en annan medlemsstat utan vinstsyfte och som har transporterats av ett företag från den sistnämnda medlemsstaten – Punktskatt erlagt i den förstnämnda medlemsstaten

Domslut

Rådets direktiv nr 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992, skall tolkas så, att när en privatperson, såsom i målet vid den nationella domstolen, inte agerar yrkesmässigt och i vinstsyfte när denne i en medlemsstat för eget och för andra privatpersoners bruk förvärvar punktskattebelagda varor, som släppts för konsumtion i nämnda medlemsstat, och därefter uppträder åt ett transportföretag, med säte i samma medlemsstat som han själv tillhör, att frakta varorna till honom för hans räkning, är artikel 7 men inte artikel 8 i direktivet tillämplig, varför punktskatt även skall tas ut i denna medlemsstat. Enligt artikel 7.6 i samma direktiv skall, i så fall, den punktskatt som erlagts i den första medlemsstaten återbetalas i enlighet med artikel 22.3 i direktivet.

(¹) EUT C 68, 19.3.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 november 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-32/05) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Kommissionen har inte underrättats om införlivandåtgärderna — Skyldighet att anta en nationell ramlagstiftning — Saknas — Artiklarna 2, 7.2 och 14 har införlivats ofullständigt eller inte alls)

(2006/C 331/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillan och J. Hottiaux)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: S. Schreiner och P. Kinsch, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1)

Domslut

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, förutom de skyldigheter som avses i artikel 3 i direktivet, genom att inte underlätta Europeiska gemenskapernas kommission om de lagar och andra författningar som det antagit för att genomföra direktivet.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 24 i direktiv 2000/60 genom att inte inom föreskriven frist ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 7.2 och 14 i direktivet.
- 3) Talan ogillas i övriga delar.
- 4) Europeiska gemenskapernas kommission och Storhertigdömet Luxemburg skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C av den 2.4.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 december 2006 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Darmstadt – Tyskland) – Mohamed Gattoussi mot Stadt Rüsselsheim

(Mål C-97/05) (¹)

(Europa-Medelhavsavtalet — Tunisisk arbetstagare som har fått tillstånd att vistas och att ta anställning i en medlemsstat — Icke-diskrimineringsprincip vad gäller arbetsvillkor, lön och uppsägning — Förkortning av uppehållstillståndets giltighetstid)

(2006/C 331/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mohamed Gattoussi

Motpart: Stadt Rüsselsheim

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgericht Darmstadt – Tolkning av artikel 64 i Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan och Republiken Tunisien, å andra sidan (EGT L 97, s. 2) – Tunisisk arbetstagare med sysselsättning i en medlemsstat – Likabehandling vad gäller arbetsvillkor och lön – Tidsbegränsning av uppehållstillståndet som leder till att arbetstagarens anställning upphör.

Domslut

Artikel 64.1 i Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan och Republiken Tunisien, å andra sidan, undertecknat i Bryssel den 17 juli 1995 och godkänt på Europeiska gemenskapens och Europeiska kol- och stålgemenskapens vägnar genom rådets och kommissionens beslut 98/238/EG, EKSG av den 26 januari 1998, skall tolkas på så sätt att den kan inverka på en tunisisk medborgares rätt att vistas inom en medlemsstats territorium, om denna medborgare i vederbörlig ordning har fått tillstånd av den medlemsstaten att ta anställning där under en period som överskrider giltighetstiden för hans uppehållstillstånd.

(¹) EUT C 106, den 30.4.2005.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 december 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-161/05) (¹)

(Fördragsbrott — Förordning (EEG) nr 2847/93 — Kontrollsystem inom fiskerisektorn — Uppgifter om de fiskarter och fiskmängder som landats)

(2006/C 331/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia samt advokaterna G. Aiello och D. Del Gaizo)